

عنوان مقاله:

جایگاه دل در اشعار عرفانی مهدی الهی قمشه ای

محل انتشار:

پژوهشنامه اورمزد، دوره 9، شماره 32 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 40

نویسندگان:

زهرا آقا بیگی - کارشناس ارشد ادبیات فارسی

سید محمود الهام بخش - عضو هیات علمی دانشگاه یزد

محمد کاظم کهدویی - عضو هیات علمی دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

با سیطره اسلام بر ایران، مفاهیم عرفانی با مفاهیم اسلام درآمیختند. با رسمی شدن مذهب شیعه در ایران، راه برای ورود علمای دینی به فضای عرفان باز شد. رهبران مذهبی از اصطلاحات عرفانی برای بیان مافی الضمیر خود استفاده میکردند. در حقیقت مفاهیم اسلامی با پذیرفتن صبغه عرفانی، راه بیان تازه‌ای یافتند. رهبران دینی علاوه بر بیان حقایق اسلام و آراستن آن به رنگ عرفان، زمینه انقلابات روحی را در خود و پیروان خود فراهم آوردند. یکی از این مفاهیم که کاربرد اساسی در بیان نگرش اسلامی-عرفانی روحانیت عارف داشت، دل است. از آنجا که هر نوع انقلاب درونی از عمق دل آدمی نشات میگیرد، این مفهوم انعکاس بارزی در اشعار آنان داشته است. از جمله این روحانیون عارف، مهدی الهی قمشه ای است. در این مقال کوشش می شود ضمن بررسی دیدگاه عرفانی این روحانی عارف، به بررسی واژه دل در اشعار ایشان پرداخته شود.

کلمات کلیدی:

مهدی الهی قمشه ای، عرفان، دل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/753416>

